

PAŠPIETIEKAMI ESAM SARAŽOTO KALORIJU, NEVIS PRODUKCIJAS ZIŅĀ

Atzīmējot 25 darba gadu jubileju, *Agro Tops* atskatās uz aizvadīto ceturtdaļgadsimtu Latvijas lauksaimniecībā, jo visu šo laiku žurnāls gājis kopšoli ar lauksaimniecības nozari un Latvijas lauksaimniekiem, kopā izejot dažādus izzīņas un križu pārvarēšanas ceļus, kas likuši gan priecāties par sekmēm, gan bēdāties par neveiksmēm. Zināms, ka, nespējot izvērtēt vēsturi un tās mācības, ir grūti virzīties uz priekšu.

Kāda tad ir Latvijas zemnieku iegūtā pieredze, kādas atziņas ieliktas pūrā? Vai tās ļauj justies droši un stabili šodien? Vai tās ir pietiekami stingrs fundamentis atspēriem un lēcieniem ne

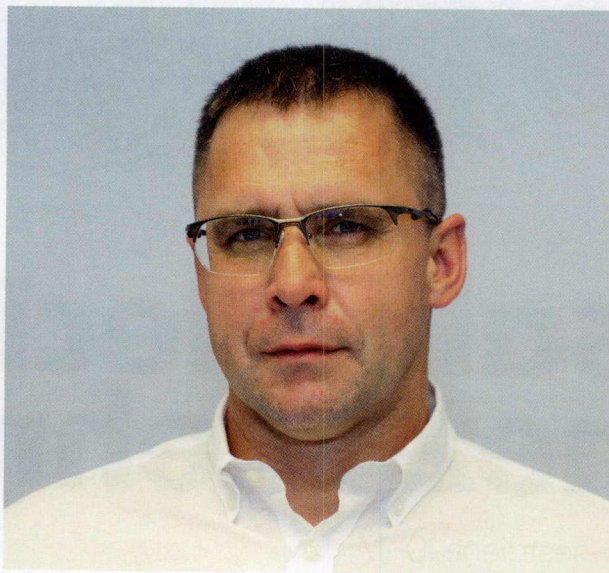
tikai uz priekšu, bet arī uz augšu? To skaidrojām diskusijā ar vadošajiem nozares pārstāvjiem. Diskusijā piedalās: **Sanita Zute**, Agrāro resursu un ekonomikas institūta Zinātniskās padomes priekšsēdētāja vietniece, vadošā pētniece; **Indulis Jansons**, Latvijas lauksaimnieku kooperatīvu asociācijas valdes priekšsēdētājs un LPKS VAKS valdes priekšsēdētājs; **Mārtiņš Cimermanis**, Latvijas lauku konsultāciju un izglītības centra valdes priekšsēdētājs; **Gustavs Norkārklis**, Latvijas bioloģiskās lauksaimniecības asociācijas valdes priekšsēdētājs; **Maira Dzelzkalēja-Burmistre**, biedrības *Zemnieku saeima* valdes priekšsēdētāja vietniece.

ANITA PIRKTIŅA

– 25 gadu laikā Latvijas lauksaimniecības nozare piedzīvojusi tik daudz dažādu vēsturisku pavērsienu, kādus citas pasaules valstis varbūt nepiedzīvo pat 100 gados. Iegūta valsts neatkarība, veikta zemes reforma, tad šī patstāvība zināmā mērā atkal zaudēta, iestājoties Eiropas Savienībā (ES), taču pretī saņemts visai dāsns finansiāls atbalsts attīstībai. Vai ir izveidots gana stabils fundamentis, kas ļautu mūsu lauksaimniekiem justies droši šodien un ar pārliecību par rītdienu iet tālāk?

Indulis Jansons: – Vai lauksaimnieks jūtas pārliecināts? Domāju, kopumā – jā. Bez pārliecības nevar iet uz priekšu un nevar arī veikt investīcijas. Un es teiktu – šī pārliecība pieaug. Protams, nedrošības apkārt ir daudz, īpaši šobrīd, kad Ukrainā plosās karš, kura sekas ļoti konkrēti izjūt arī katrs lauksaimnieks un nozarē strādājošais.

Kooperācija ir attīstījusies un iet uz priekšu. Realizēti lieli projekti, kas turpinās. Tie nav tikai jauni graudu pieņemšanas punkti, kaltes un elevatori, kooperatīvi investē arī zinātnē, pētījumos, loģistikā. Tas viss kopumā dod jūtamus rezultātus. Un tieši šie rezultāti

I. JANSONS:
– MUMS DIEMŽĒL NAV ILGTERMIŅA ATTĪSTĪBAS PLĀNA, NAV KOPIĢU NOZARES MĒRĶU. PĀRSVARĀ IR VĪZIJAS ČETRU GADU GARUMĀ – NO VIENĀM VĒLĒŠANĀM LĪDZ NĀKAMAJĀM.

arī dod pārliecību. Turklāt nevis kāds viens rezultāts, bet tie, kas sasniegti gadu no gada.

Mums diemžēl nav ilgtermiņa attīstības plāna. Pārsvarā tās ir četru gadu vīzijas – no vienām vēlēšanām līdz nākamajām. Atbalstīts tiek te viens, te kas cits. Nav kopīgu nozares mērķu ilgtermiņa attīstībai.

Mārtiņš Cimermanis: – 2012. gadā strādājām pie Latvijas lauku attīstības scenārija,

ko devām izvērtēt arī zinātniekiem, ekonomistiem. Toreiz ekonomists Andris Miglavs runāja par pašplūsmas scenāriju, prognozēdams – ja turpināsim tādā pašā garā, tad arī pēc 10 gadiem būs pašplūsmas scenārijs ar mīnus 50 tūkstošiem nodarbināto utt. Šodien paņemot rokās šo pašu 2012. gada scenāriju, redzam, ka viņš ir gluži kā ūdeni skatījies – mums tiešām ir 50 tūkstoši nodarbināto